

Sygnatura akt VI Ka 535/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **12 października 2021 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia SO Dariusz Prażmowski

Protokolant Aleksandra Studniarz

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2021 r.

przy udziale Barbary Wilmowicz - Prokuratora Prokuratury Rejonowej
w T.

sprawy **M. G. (G.)**, syna E. i I.

ur. (...) w Z.

oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 7 maja 2021 r. sygnatura akt VI K 873/20

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 100 zł (sto złotych).

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 535/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
CZEŚĆ WSTĘPNA			

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z 7 maja 2020 r. sygn. VI K 873/20		
Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		
Granice zaskarżenia		
Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
Ustalenie faktów				

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
Ocena dowodów				
Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		

<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść wyroku, a to:</p> <p>- art. 4, 5 § 2, 7 i 410 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie wszystkich istotnych okoliczności przemawiających jednoznacznie na korzyść oskarżonego, a to: błędu pomiarowego, wyjaśnień oskarżonego, w jakim podawał, że przed pomiarem wypalił papierosa, jednostronnym i bezkrytycznym skupieniu uwagi na elementach teoretycznie obciążających bez należytej i dogłębnej weryfikacji w kontekście całości materiału dowodowego, nadto na przekroczeniu zasad swobodnej oceny dowodów i nieuwzględnieniu podczas przeprowadzanej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

oceny zasad
prawidłowego
rozumowania,
wiedzy i
doświadczenia
życiowego,
nierozstrzygnięciu
wątpliwości na
korzyść
oskarżonego;

- art. 170 k.p.k.
w zw. z art.
366 k.p.k. poprzez
bezpodstawne
oddalenie wniosków
dowodowych
zgłoszonych przez
obrońcę
oskarżonego, tj.
wniosku o
dopuszczenie
dowodu z opinii
biegłego na
okoliczność
ustalenia jak palenie
papierosa wpływa
na wynik pomiaru
oraz wniosku o
dopuszczenie
dowodu z zeznań
świadka W. D. na
okoliczność
ustalenia co
oskarżony robił
bezpośrednio przed
zatrzymaniem oraz
jaką odległość
przejechał i gdzie
miał zamiar jechać,
a tym samym
niedopełnienie przez
Sąd I instancji
obowiązku
polegającego na
wyjaśnieniu
wszelkich istotnych
okoliczności sprawy.

- naruszenie przepisu art. 3 ust 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie badań na zawartość alkoholu w organizmie poprzez przyjęcie przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy pierwszego wyniku pomiaru poziomu alkoholu w wydychanym powietrzu tj. 0,27 mg na 1 dm³ wydychanego powietrza, podczas, gdy badanie to zostało przeprowadzone po kilku minutach od zakończenia przez oskarżonego palenia papierosa, zaś zgodnie z w/w przepisem badania analizatorem wydechu _____ nie przeprowadza się przed _____ upływem 15 minut od chwili zakończenia spożywania alkoholu, _____ palenia wyrobów tytoniowych. w tym palenia nowatorskich wyrobów tytoniowych, palenia papierosów elektronicznych lub używania wyrobów tytoniowych

	bezdymnych przez osobę badaną.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Wywiedziona apelacja obrońcy oskarżonego jawi się jako polemika z prawidłową oceną dowodów.</p> <p>Zdaniem Sądu Okręgowego ocena materiału dowodowego przez Sąd nie wykazuje błędów logicznych i nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów. Sąd I instancji właściwie wskazał na jakich dowodach oparł się czyniąc określone ustalenia faktyczne a konfrontując je z przeprowadzonymi dowodami trzeba stwierdzić, że dokonana przez Sąd I instancji rekonstrukcja zdarzenia i okoliczności przestępstwa nie wykazuje błędów.</p> <p>Obrońca promuje tezę, iż wynik pierwszego pomiaru poziomu w wydychanym powietrzu tj. 0,27 mg na 1 dm³</p>			

wydychanego powietrza jest niemiernodajny bowiem nie upłynął okres 15 minut od momentu gdy oskarżony miał palić papierosa, co potwierdzić miał świadek W. D., a o czym nie wspomniano wcześniej w toku postępowania przygotowawczego. Do wykazania tej tezy dążą także wnioski dowodowe składane w toku procesu i zarzuty odwołujące się do ich nieuwzględnienia.

Wypada jednak wskazać, iż tezom stawianym przez obrońcę przeczą wyjaśnienia samego oskarżonego.

Oskarżony złożył wyjaśnienia dopiero na etapie postępowania sądowego, bowiem wcześniej jedynie jednozdaniowo nie zgodził się w pomiarach, kwestionując ich wyniki.

Na rozprawie wskazał jednak, iż palił papierosa przed wejściem do samochodu, był tam jego kolega W. D., który również palił papierosa, tenże

kolega ruszył z parkingu **około 10 minut** przed oskarżonym, a gdy po kontroli oskarżony przesiadł się do radiowozu to w tym radiowozie na tylnym siedzeniu siedział już W. D. (karta 36 verte).

Analiza tych wyjaśnień wskazuje bezsprzecznie, iż od momentu teoretycznego palenia papierosa przez oskarżonego musiało minąć co kilkanaście minut do momentu wykonania pierwszego pomiaru skoro oskarżony miał palić papierosa co widzieć miał W. D. (miał to przecież potwierdzić jako świadek), kolejno W. D. wsiadł do samochodu i odjechał, a po 10 minutach odjechał sam oskarżony. Dalsza narracja oskarżonego ten przedział czasowy potwierdza skoro W. D. miał już po kontroli siedzieć w radiowozie gdy dokonywano kontroli samego oskarżonego, zatem musiał upłynąć pewien okres czasu na dokonanie czynności z W. D. – zatrzymanym

wcześniej – i dopiero następnie zatrzymano oskarżonego do kontroli.

Nie jest zatem prawdą, iż oskarżony bezpośrednio przed dokonaniem pomiaru trzeźwości po zatrzymaniu palił papierosa lecz przedział czasu wynosił na pewno ponad 10 minut a najprawdopodobniej kilkanaście minut uwzględniając czas potrzebny na wejście oskarżonego do samochodu, następnie jego zatrzymanie, przedstawienie przez funkcjonariuszy Policji celu zatrzymania i kolejno przygotowanie oraz dokonanie pomiaru trzeźwości. Żadna w tych czynności nie jest przecież kilkusekundowa lecz rozłożona w czasie tym bardziej, iż przy ich dokonywaniu nie było żadnych podstaw do pośpiechu i czynności te były podejmowane w normalnych warunkach – rutynowo.

Nie sposób zatem twierdzić, iż

pomiędzy
zapaleniem
papierosa przez
oskarżonego przed
odjazdem - w
obecności W. D.
- a zatrzymaniem
oskarżonego co
miało nastąpić po
odjeździe W. D.
10 minut wcześniej,
upłynął krótki okres
czasu, który mógłby
powodować, iż
wynik badania
trzeźwości mógłby
być zafalszowany
właśnie przez to
zapalenie papierosa
kilka jakoby minut
wcześniej.

Sąd Okręgowy nie
ma żadnych podstaw
do przyjmowania
innych wartości
czasowych niż te
które wynikają z
wyjaśnień
oskarżonego
bowiem przecież
oskarżony - logicznie
rzecz ujmując - jest
zainteresowany w
przedstawianiu jak
najkorzystniejszej
dla siebie wersji
zdarzenia, zaś Sąd
jest zobowiązany
wersję tę
weryfikować. Nie
jest zatem konieczne
hipotetyczne
określanie sytuacji w
jakich ewentualnie
zafalszowanie
wyniku badania
mogłoby nastąpić
lecz określenie czy
w danej sprawie

przedstawiony przez oskarżonego przebieg zdarzeń na taką możliwość zafalszowania wyniku wskazuje.

P. wyżej wyjaśnienia oskarżonego przeczą jednak takiej tezie, a co za tym idzie brak było podstaw do stwierdzenia błędnej oceny dowodów, czy wadliwego oddalenia wniosków dowodowych oskarżonego.

Reasumując zdaniem Sądu Okręgowego ocena materiału dowodowego przez Sąd nie wykazuje błędów logicznych i nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów. Nie ma żadnej reguły dowodowej, która nakazywałaby uwzględnienie tylko relacji korzystnych dla oskarżonego czy traktowanie wyjaśnień oskarżonego jako podstawowego źródła ustaleń faktycznych. Swobodna ocena dowodów jako jedna z naczelnych zasad prawa procesowego nakazuje, aby Sąd orzekający oceniał znaczenie, moc i wiarygodność materiału

dowodowego w sprawie na podstawie wewnętrznego przekonania z uwzględnieniem wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, przy czym obowiązująca procedura karna nie przewiduje zasady wartościowania dowodów ani też prymatu dowodów korzystnych dla oskarżonego nad dowodami przemawiającymi na jego niekorzyść. W tym zakresie ciężar spoczywa właśnie na dyrektywie zawartej w przepisie art. 7 k.p.k., która określa reguły obowiązujące przy dokonywaniu oceny dowodów i przyjmowania ich za podstawę dokonywanych ustaleń (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 1997r. sygnatura akt II KKN 159/96; Prok. i Pr. 1998/2/7).

Sąd I instancji właściwie i szeroko wskazał na jakich dowodach oparł się czyniąc określone ustalenia faktyczne a konfrontując je z przeprowadzonymi dowodami trzeba stwierdzić, że dokonana przez Sąd I instancji

<p>rekonstrukcja zdarzenia i okoliczności przestępstwa nie wykazuje błędów.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie zmianę wyroku i uznanie oskarżonego winnym wykroczenia z art. 87 § 1 k.w. i wymierzenie za to kary grzywny w wysokości 500 zł oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw do uwzględnienia wniosku bowiem nie zachodzą przesłanki błędnej oceny dowodów i błędnych ustaleń faktycznych Sądu I instancji, które mogłyby wskazywać na brak</p>		

<p>podstaw uznania winy oskarżonego w zakresie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., stąd nie wchodzi w grę odpowiedzialność za wykroczenie. Żadne ze wskazanych w apelacji zarzutów nie odnoszą się do istnienia przesłanek które prowadziłyby do uchylenia wyroku, a które ograniczono w treści art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k. do sytuacji wskazanych w art. 439 § 1, art. 454 lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, na co skarżący nie wskazuje.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu iż oskarżony powinien odpowiadać za przestępstwo gdy w rzeczywistości winien ponieść odpowiedzialności wyłącznie za wykroczenie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				

Jak w punkcie 3.1. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku byłby słuszny jedynie wtedy, gdyby Sąd I instancji oparł wyrok swój na faktach nie znajdujących potwierdzenia w wynikach przeprowadzonego postępowania dowodowego albo też z prawidłowo ustalonych faktów tych wyprowadziłby wnioski niezgodne z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy lub doświadczenia życiowego.

Ponadto w zakresie ustaleń faktycznych i oceny dowodów podkreślić trzeba, że zasada tłumaczenia wątpliwości na korzyść oskarżonego nie polega na obowiązku automatycznego wyboru najkorzystniejszej wersji. Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku nie może

zaś sprowadzać się do samej tylko odmiennej oceny materiału dowodowego (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 5 czerwca 1992 r., sygn. II AKr 116/92 - KZS 1992/3-9/129).

Ocena całości materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji, poparta zasadami logiki i doświadczenia życiowego, szeroko opisana w uzasadnieniu wyroku, uznana musi być za trafną i prowadzącą do poczynienia ustaleń faktycznych w zakresie przypisanego oskarżonemu przestępstwa, które zostały uznane za trafne. W realiach niniejszej sprawy konfrontując ustalenia faktycznie z przeprowadzonymi dowodami trzeba stwierdzić, że dokonana przez Sąd I instancji rekonstrukcja zdarzenia i okoliczności przestępstwa nie wykazuje błędów i jest zgodna z przeprowadzonymi dowodami, którym Sąd dał wiarę i na

których rozważania swe oparł.			
Wniosek			
O zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie zmianę wyroku i uznanie oskarżonego winnym wykroczenia z art. 87 § 1 k.w. i wymierzenie za to kary grzywny w wysokości 500 zł oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Brak podstaw do uwzględnienia wniosku bowiem nie zachodzą przesłanki błędnej oceny dowodów i błędnych ustaleń faktycznych Sądu I instancji, które mogłyby wskazywać na brak podstaw uznania winy oskarżonego w zakresie			

<p>przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., sąd nie wchodzi w grę odpowiedzialność za wykroczenie. Żadne ze wskazanych w apelacji zarzutów nie odnoszą się do istnienia przesłanek które prowadziłyby do uchylenia wyroku, które ograniczono w treści art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k. do sytuacji wskazanych w art. 439 § 1, art. 454 lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.</p>		
<p>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>W sprawie nie ujawniły się okoliczności które poza granicami zaskarżenia i podniesionych zarzutów wymagałyby uwzględnienia z urzędu.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		

<p><i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z 7 maja 2020 r. sygn. VI K 873/20</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Ocena całości materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji, poparta zasadami logiki i doświadczenia życiowego, uznana musi być za trafną i prowadzącą do poczynienia ustaleń faktycznych które zostały uznane za trafne. Sąd I instancji właściwie wskazał na jakich dowodach oparł się czyniąc określone ustalenia faktyczne oraz przytoczył argumenty, którymi kierował się przy ocenie poszczególnych dowodów. W realiach niniejszej sprawy konfrontując ustalenia faktycznie z przeprowadzonymi dowodami trzeba</p>		

stwierdzić, że dokonana przez Sąd I instancji rekonstrukcja zdarzenia i okoliczności przestępstwa odnośnie przypisania oskarżonemu czynu nie wykazuje błędów i jest zgodna z przeprowadzonymi dowodami, którym Sąd dał wiarę i na których rozważania swe oparł. W ocenie Sądu Okręgowego brak podstaw do uznania, iż wymierzona oskarżonemu kara jest niewspółmierna, skoro jest to kara najłagodniejszego rodzaju, dostosowana do możliwości majątkowych oskarżonego. Pozostałe elementy wyroku zostały określone w najniższych przewidzianych ustawą wymiarach zatem również brak podstaw do ich kwestionowania.

Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

5.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

--	--

Zwiąże o powodach zmiany			
<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt 2	Oskarżony został obciążony kosztami postępowania odwoławczego z uwagi na treść art. 636 § 1 k.p.k.	
PODPIS		

Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z 7 maja 2020 r. sygn. VI K 873/20	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana